

“मीठे बच्चे— हरेकको शिरमा अनेक जन्मको विकर्मको बोझ छ, हिसाब-किताब भोग्नु छ, जसलाई योगबलद्वारा नै चुक्ता गर्नु छ।”

प्रश्नः— कुन कुरामा बाबा समान साक्षी बन्नु छ?

उत्तरः— जसरी बाबालाई कुनै पनि कुराको अफसोस हुँदैन। कुनै बिरामी भए पनि, जे हुँदा पनि बाबा साक्षी भएर हेर्नुहुन्छ। यसैगरी तिमी बच्चाहरू पनि साक्षी बन। यस पुरानो दुनियाँबाट ममत्व मेटाइदेऊ। हरेकको कर्मभोग आ-आफ्नो छ। आत्माले जुन उल्टो कर्म गरेको छ, त्यसलाई भोग्नु नै छ त्यसैले साक्षी भएर हेरिराख।

गीतः— यह वक्त जा रहा है...

ओम् शान्ति। बेहदका बाबाले वर्सा लिने बच्चाहरूलाई सम्झाइरहनु भएको छ— समय नजिक हुँदै जान्छ। यो कसैको लागि रोकिदैन। यो बुद्धियोगको यात्रा हो, जुन तिमीले गर्नु नै छ। यो बिबाह आदि, तीर्थ आदि केही पनि गर्नु छैन। बाबाको यो अन्तिम डाइरेक्सन छ— मीठे बच्चे अब परमधाम जानु छ। गीता, भागवत, रामायण, महाभारतमा जे लेखिएको छ, त्यसलाई तिमीले अब पछि छोड्न सक्छौ। जो बाबाले पहिले सहज राजयोग सिकाउनु भएको थियो, त्यो अहिले सिकाइरहनु भएको छ। भक्तिमार्गका शास्त्रहरूमा र अहिले यथार्थ कुरामा रात दिनको फरक छ। बाबाले नै आएर राजयोग सिकाउनुहुन्छ। बच्चाहरूलाई डाइरेक्सन दिनुहुन्छ— देहसहित सबै सम्बन्धलाई छोडेर एक बाबालाई याद गर। बच्चाहरूले अहिले यथार्थमा बुझेका छन्— शास्त्र सही हो कि अहिले जो बाबाले सम्मुख सम्झाउनुहुन्छ त्यो सही हो?

तिमी बच्चाहरूले अहिले ड्रामाको रहस्यलाई जान्दछौ। हरेक चीज सतोप्रधान हुन्छ फेरि सतो रजो तमो हुन्छ। जसरी नयाँ घर फेरि पुरानो हुन्छ। त्यसैगरी यो बेहदको दुनियाँ स्वर्ग थियो। वहाँ को रहन्थ्यो, यो तिप्रो बुद्धिमा सबै चम्कन्छ। देवी देवताहरूलाई कसरी राज्य भाग्य मिलेको थियो, जुन फेरि अहिले मिलिरहेको छ। बच्चाले पनि आफ्नो तकदिर अनुसार पुरुषार्थ गरिरहेका छन्। बाबा सम्झाउनुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू! यस पुरानो दुनियाँबाट ममत्व मेटाइदेऊ, देही अभिमानी बन। यसमा धेरै मेहनत लाग्छ। निरन्तर उहाँ बाबालाई र सुखधामलाई याद गर्नु छ। बाबालाई कहिल्यै कुनै कुरामा दुःख हुँदैन। साक्षी भएर हेर्नुहुन्छ। बच्चाहरू कुनैबेला बिमार, रोगी हुँदा के शिवबाबालाई अफसोस हुन्छ र? कहिल्यै हुँदैन। भन्नुहुन्छ— ड्रामा अनुसार कर्मभोग त हरेकले भोग्नु नै छ। जसरी उहाँले साक्षी भएर देख्नुहुन्छ, बच्चाहरूले पनि साक्षी भएर हेर्नु पर्छ। बेहदका बाबा, उहाँ परमपिता परमात्मा हुनुहुन्छ। उहाँको बच्चाहरूमा प्रेम त धेरै छ नि। परमात्माको आत्मामा प्रेम छ। बाबा भन्नुहुन्छ— मैले जान्दछु हरेकले कर्म अनुसार दुःख सुख पाउँछन्। साक्षी भएर हेर्छु। बच्चाहरूले पनि यसरी साक्षी भएर हेर्नु पर्छ। हरेक जीवको आत्माले जुन उल्टो कर्म गर्छ भने शरीरसँगै आत्माले भोग्ने पर्छ। दुःख सुख आत्माले भोग्छ। संस्कार आत्मामा रहन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— म आएर दुःखबाट छुटाउँछु। अहिले बच्चाहरूलाई शिक्षा दिन्छु। मनुष्यले गीता शास्त्र आदिबाट कुनै शिक्षा प्राप्त गर्न सक्दैनन्। यो कुरा बाबा सम्मुख बसेर सम्झाउनुहुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— तिमीले भक्तिमार्गमा मलाई कति याद गर्छौ! कोही विज्ञानलाई, कोही प्रकृतिलाई मान्नेवाला हुन्छन् फेरि पनि कुनै

न कुनै समय उनका मुखबाट हे परमपिता परमात्मा, ओ गड फादर अवश्य निस्कन्छ। सबै भक्तले बाबालाई अवश्य याद गर्छन्। बाबा सबै कुरा गरेर बच्चाहरूलाई खुशी बनाएर स्वयं छिप्नु हुन्छ। बाबा आउनुहुन्छ नै एक पटक। भन्नुहुन्छ— ड्रामा अनुसार मलाई संकल्प उठ्छ— म अब जाऊँ। शरीरको आधार अवश्य लिनु पर्छ। जसरी आत्मा विना शरीर बोल्न सक्दैन। गर्भमा बच्चा बन्छ फेरि ठूलो भएर बोल्न सक्छ। बाबा त आउनुहुन्छ नै ठूलो शरीरमा। मेरो पनि पार्ट छ, म एकै पटक आएर सबैलाई मायाको दुःखबाट मुक्त गर्छु। अहिले त सबैतर्फ मनुष्य दुःखी छन्। त्राहि त्राहि गरिरहन्छन्। घर घरमा रुनु पिट्नु, लडाईं झगडा छ। सत्ययुगमा यो कुनै कुरा हुँदैन। नाम नै छ स्वर्ग। शास्त्रमा त धेरै कुरा लेखिदिएका छन्। बच्चाहरूलाई थाहा छ— यस सृष्टिमा कति दुःख छ। कति धर्म छन्, सत्ययुगमा यति धर्म कहाँ थिए र? ५ हजार वर्षको कुरा हो। लाखौं वर्ष भनिदिनाले मनुष्यको बुद्धिबाट सत्ययुगको नाम गुम भएर गएको छ। ५ हजार वर्ष पहिले म आएको थिएँ। आएर अनेक धर्मको विनाश गरेर एउटा आदि सनातन धर्मको स्थापना गरेको थिएँ। बाँकी जति पनि मनुष्य छन् सबैको विनाश हुनु छ, यसको लागि नै यो महाभारी लडाईं हो। गाइएको छ— महाभारी महाभारत लडाईंमा विनाश भएको थियो। यी सबै धर्म विनाश हुन्छन्। जो देवी देवता धर्मका छन् उनीहरूलाई आएर मैले पढाउँछु। मेरो पार्ट हो। मनुष्यले पनि जान्दछन् अहिले धेरै दुःख छ। मैले पनि जान्दछु— मनुष्यलाई धेरै दुःख छ। घरमा रुनु पिट्नु आदि छ। बच्चाहरू धनको लागि पितालाई मार्न पनि पछि पड्दैनन्, यति खराब दुनियाँ छ। बाबा आएर बच्चाहरूलाई स्वर्गको साक्षात्कार गराउनुहुन्छ।

शिवबाबा भन्नुहुन्छ— म आएको छु बच्चाहरूलाई स्वर्गको, विश्वको मालिक बनाउन। कुनै मेहनत गराउनुहुन्न। योगबलद्वारा विकर्मलाई भस्म गर्नु छ। विकर्मको बोझ शिरमा धेरै छ। बिमारी खोकी आदि हुन्छ। यो जन्म-जन्मको हिसाब किताब भोग्नु छ। अहिले जगदम्बा जगतपिता छन्। उनको कति नाम प्रसिद्ध छ, पूजा भइरहेको छ। मनुष्यले कहाँ जान्दछन् र— अन्तिम जन्ममा जगदम्बा को थिइन्। अहिले जगदम्बा जगत् पिताको यथार्थमा पार्ट चलिरहेको छ। त्यसैले यिनलाई पनि हेर सबै जन्मको हिसाब किताब चुक्ता गर्नु पर्छ। यति योग लगाउँछन्, सेवा गर्छन् फेरि पनि कर्मभोग, अपरेसन आदि गराउनु पर्छ। ती संन्यासी र यस संन्यासमा धेरै फरक छ। उनीहरू त घरबार छोडेर गेरु वस्त्र लगाएर संन्यासी बन्छन्। हामी त पुरुषार्थ गरिरहन्छौं। जब अन्त्य आउँछ तब हाम्रो पूरा संन्यास हुन्छ। अहिले पुरुषार्थी छौं। ती संन्यासीहरूको लागि यसो भनिँदैन— पुरुषार्थी संन्यासी हुन्। उनीहरूले घरबार छोडे अनि नाम रहन गयो संन्यासी। हामीले संन्यासको लागि बाबाद्वारा कति मेहनत गर्छौं। यी अनेक जन्मको बोझ शिरमा छ। कति योगमा रहन्छन्, अरूलाई सुख दिन्छन्। उनीहरूको आशीर्वाद पनि मिल्छ तैपनि हेर कर्मभोग निस्कन्छ। कर्मातीत अवस्था भएको छैन, त्यो अन्त्यमा हुनु छ। यो जन्म जन्मान्तरको कर्मको हिसाब किताब हो। अहिले पूरै संन्यासी बनेका छैनौं। उनीहरूको संन्यास र हाम्रो संन्यासमा रात दिनको फरक छ। उनीहरू घरबार छोडेर जंगलमा गएर बस्छन्। विकारी मनुष्यले उनीहरूको सेवा गर्छन्। यस्तो पनि होइन उनीहरू सबै पावन बनेका छन्। उनीहरू पनि साधना गरिरहन्छन्। कर्मभोग त उनीहरूको पनि हुन्छ। अनेक जन्मको विकर्मको बोझ शिरमा छ। विकर्मको बोझ योगबाट नै भस्म हुन्छ। जबसम्म बाबा आउनुहुन्न तबसम्म कसैले योग सिकाउन सक्दैन। उनीहरूको योग सर्वशक्तिमान बाबा सँग छैन, त्यसैले विकर्म विनाश हुन

सकदैन। ब्रह्म वा तत्त्वलाई सर्वशक्तिमान कहाँ भनिन्छ र? सर्वशक्तिमान त एक परमपिता परमात्मा शिव हुनुहुन्छ। उहाँ परम आत्मा हुनुहुन्छ जो आउनुहुन्छ। ब्रह्म वा तत्त्व त आउँदैन।

बच्चाहरूको शिरमा पनि पापको बोझ धेरै छ। धेरै मेहनत गर्नु छ— विकर्म विनाश गर्नको लागि। विश्वको मालिक बन्नु छ। बाबा सिवाय कसैले बनाउन सकदैन। बाबाले योगबलद्वारा बनाउनुहुन्छ। बल मिल्छ सर्वशक्तिमान बाबाबाट। उहाँ विश्व सर्वशक्तिमान् हुनुहुन्छ। अहिले तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ— सारा दुनियाँ दुःखी छ। जति पनि सुख छ त्यो अल्पकाल काग विष्टासमान छ। सच्चा सुख त हुन्छ नै स्वर्गमा। वहाँ दुःख दिने माया नै हुँदैन। कसैले यी कुरालाई मान्दै मान्दैनन्। भन्छन्— यस्तो कसरी हुन्छ? मान्दैनन् भने सम्झ हाम्रो दैवी कुलको होइन। दैवी कुलकाहरूले अवश्य मान्छन्। कल्प पहिले पनि मानेका थिए। अहिले बाबा सुनाइरहनु भएको छ। त्यसैले बेहदको बाबालाई सबै सेन्टरका बच्चाहरू याद आउँछन्। कुनै संन्यासीले यसो भन्न सकदैन— म सबै बच्चाहरूलाई सुनाउँछु। वहाँ सबै अनुयायी बन्छन्। उनीहरूलाई यसरी मुरली कहाँ पठाइन्छ र जुन सबैले सुनून्। यहाँ त सबैको पासमा मुरली पठाइन्छ। जसकारण श्रीमतमा चलेर श्रेष्ठ बनून्। भगवानलाई श्री श्री सबैभन्दा श्रेष्ठ भनिन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— श्रेष्ठ भन्दा श्रेष्ठ त म हुँ, सबैलाई श्रेष्ठ बनाउँछु। पतित दुनियाँमा श्रेष्ठ कहाँबाट आऊन्! श्री श्री १०८ यो हुबहु शिवबाबाको रुद्र माला हो। उहाँलाई नै श्री श्री भनिन्छ। श्रेष्ठ भन्दा श्रेष्ठ सत्ययुगको स्थापना गरेर मनुष्य सृष्टिमा श्रेष्ठ बनाउनुहुन्छ, जसकारण हामी स्वर्गको मालिक बन्छौं। त्यसैले बुझ्नेका छौं— श्री श्री १०८ जसको माला बन्छ, माथि हुनुहुन्छ निराकार शिवबाबा, उहाँले हामीलाई यस्तो श्रेष्ठ बनाइरहनु भएको छ।

यो हो नै ईश्वरीय विश्व विद्यालय। यी ब्रह्माकुमार कुमारीलाई ईश्वरले पढाउनुहुन्छ। ईश्वरीय विश्व विद्यालय हो परमपिता परमात्माको। यो विश्वलाई ज्ञान दिनको लागि विश्व विद्यालय हो। जसले चाहन्छ ऊ विश्वको मालिक बनोस्। चाहे त मीठो घरमा गएर बसोस्। बाबा आउनु भएको छ नै सदा शान्त, सदा सुखी बनाउन। म कल्प-कल्प आएर तिमी बच्चाहरूलाई विश्वको मालिक बनाउँछु। बाँकी सबै आत्माहरू शान्तिधाममा निवास गर्छन्। स्वर्गमा केवल देवी-देवताको आत्मा हुन्छन्। तिमीलाई थाहा छ— वास्तवमा बाबाले हामीलाई पढाएर स्वर्गको मालिक बनाउनुहुन्छ, जति जसले योग गर्छन्, पुरुषार्थ गर्छन्। बाँकी सबै आत्माहरू हिसाब-किताब चुक्ता गरेर वापस जान्छन्। शरीर सबै खत्तम भएर जान्छ। कलियुगको अन्त्य र सत्ययुगको आदि हुन्छ। त्यसैले तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ— बाँकी कति समय होला? अहिले ६-७ सय करोड छन्। सत्ययुगमा केवल ९ लाख हुन्छन्। सुरुमा थोरै हुन्छन्, फेरि वृद्धि हुन्छ। त्यसैले यति सबै जीवन जति छन्, ती सबैका आत्मा हिसाब हिताब चुक्ता गरेर वापस जान्छन्। सबैको कयामतको समय हो। मायाले सबैलाई कब्रदाखिल बनाइदिएको छ। कब्रिस्तानी बनेका छन्। कुनै कामका छैनन्। अहिले तिमीले बुझ्नेका छौ— बेहदको बाबाले हामी सबै आत्मालाई पढाएर स्वर्गको मालिक बनाउनुहुन्छ। विश्वको मालिक बन्ने यही ईश्वरीय विश्व विद्यालय हो। बाबाको वर्सा हो नै स्वर्ग। यदि यो निश्चय हुने हो भने किन हामी उहाँको मतमा चलेर बाबाबाट स्वर्गको वर्सा नलिने। यसमा छोड्ने त कुनै कुरा नै छैन। विकारलाई छोड्नु छ। त्यो त राम्रो हो नि। बाबा हामी किन पवित्र नरहने, किन नछोड्ने! ५ विकारको संन्यास गर्नाले नै हामी चक्रवर्ती राजा बन्छौं। बाबा भन्नुहुन्छ— अब मर्नु छ। अवश्य निर्वाणधाममा जानु छ भने किन कमाइ

नगर्ने? अन्य धर्मकाहरू पनि आएर लक्ष्य लिन्छन्। बच्चाहरूले साक्षात्कार गरेका छन्— इब्राइम, क्राइस्ट आदिको आत्मा आउँछन् सलामी भर्ने, लक्ष्य लिन। बाँकी ज्ञान लिँदैन्। हो, कुनै ब्राह्मण कुल भूषण छ भने उठ्छ। ब्राह्मण कुल भूषण नबनिकन देवता कूलभूषण बन्न सकिदैन। ब्राह्मण बन्नो फेरि देवता बनिन्छ। देवता नै क्षत्रिय, वैश्य फेरि शूद्र बन्छन्। यो वर्णले चक्र लगाइरहन्छ। श्री लक्ष्मी-नारायण जो मूल्यवान् थिए उनीहरूले पनि ८४ जन्म पूरा गर्नु छ। त्यो यदि निश्चय हुने हो भने बेहदको बाबाबाट वर्सा अवश्य लिनु छ, जसबाट आधाकल्प सुख पाउँछौ भने किन पुरुषार्थ नगर्ने। छोड्ने त कुरै छैन। त्यो सिन्धुमा पार्छ थियो। लेखिएको छ— कृष्णले भगाए, गाई चराउँथे। के गालि खानको लागि भगाएका होलान् र! पटरानी बनाउनको लागि भगाए! यो त भट्टी बन्नु थियो। तपस्या गरेर सेवा लायक बन्नु थियो। अहिले कमै मात्र मुस्किलले सेवा लायक बन्छन्। त्यसको तिमी अनुभवी छौ। तिमीले बुझ्दछौ शिवबाबाले हामीलाई विश्वको मालिक बनाउनुहुन्छ। उहाँले पनि काम गर्नुहुन्छ। परमपिता परमात्मा स्वर्गको रचयिता हुनुहुन्छ। अवश्य यहाँ आउनु भएको थियो। अहिले पनि भन्नुहुन्छ— मैले स्वर्गको स्थापना गरिरहेको छु। तिमीलाई पढाउँछु। सम्झाउनुहुन्छ बच्चाहरूलाई। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति मात-पिता बापदादाके याद-प्यार तथा गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) शिरबाट अनेक जन्मको विकर्मको बोझ उतार्नको लागि सर्वशक्तिमान बाबाको यादमा रहेर बल लिनु छ।
- २) सबैलाई सुख दिएर आशीर्वाद लिनु छ। श्री श्रीको श्रेष्ठ मतमा चलेर पूरा संन्यास गर्नु छ। यस कयामतको समयमा सबैबाट बुद्धियोग तोड्नु छ।

वरदानः— सेवाको भावनाद्वारा अमर फल प्राप्त गर्ने सदा मायाको रोगबाट मुक्त भव

जो बच्चाहरू संगमयुगमा प्रभु फल, अविनाशी फल, सर्व सम्बन्धको स्नेहको रसिलो फल खान्छन्, उनीहरू सधैं मायाको रोगबाट मुक्त रहन्छन्। अरू फल त सत्ययुगमा पनि मिल्छ र कलियुगमा पनि मिल्छ तर सेवाको भावनाको प्रत्यक्षफल, प्रभु फल यदि अहिले खाएनौ भने सारा कल्पमा खान सक्दैनौ। यो फल ईश्वरीय जादुको फल हो, जुन फल खानाले फलामबाट पारस त के हीरा बन्छौ। यो फल सबै विघ्नलाई समाप्त गर्ने अमर फल हो।

स्तोत्रः— अपकारी माथि पनि उपकार गर्ने, निन्दकलाई पनि मित्र सम्झिनेहरू नै बाबा समान हुन्।